

[Socialministeren.]

lægger disse Oplysninger nogen Betydning, jeg tillagde dem altsaa Betydning — jeg burde ikke have gjort det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Jeg synes, at den sidste Oplysning, som den højtærede Socialminister fremsatte for Tinget, angaaende Arbejdsgiverforeningens Stilling, viser, at det ikke er Arbejdsgiverforeningen, der afgør disse Spørgsmaal.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Jønson: Jeg havde tænkt mig, at vi havde kunnet enes om Forslaget, som det foreligger, men da der ønskes Udvalg, skal jeg tillade mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende et af den internationale Arbejdskonference i Genève i Aaret 1921 vedtaget Udkast til Konvention angaaende Børns Beskæftigelse ved Landbrugsarbejde.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg A. Sp. 3945).

Sagen sattes til Forhandling.

Socialministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig at fremsætte for det høje Ting Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende et af den internationale Arbejdskonference i Genève i Aaret 1921 vedtaget Udkast til Konvention angaaende Børns Beskæftigelse ved Landbrugsarbejde.

Ogsaa angaaende Ratifikation af denne Konvention har der gentagne Gange foreligget Forslag til Behandling. Hvad angaar det Spørgsmaal, der jo særlig maa interessere Rigsdagen: Konventionens Forhold til dansk

Lovgivning, og særlig til den vestjydske Skoleordning, som jeg nævnte før, skal jeg henvise til den som Bilag 2 trykte Oversættelse af en Skrivelse af 1925 fra det internationale Arbejdsbureau, der erklærer, at dansk Lovgivning meget vel lader sig forene med Konventionen, ogsaa med Bestemmelsen om, at den aarlige Skolegang ikke maa nedsættes til mindre end 8 Maaned.

Overfor tidligere fremsatte Betæneligheder fra konservativ Side skal jeg oplyse, at Konventionen pr. 1. Juli i Aar er ratificeret af 13 Lande, derunder Sverige. Jeg skal tillade mig at anbefale, at Rigsdagen giver det ønskede Samtykke til Ratifikation, idet jeg med Hensyn til denne Rigsdagsbeslutning skal tilføje, at Overgangen fra Lovforslag til Forslag til Rigsdagsbeslutning er Udtryk for Regeringens Opfattelse af, at det ikke er nødvendigt at foretage nogen Art af Ændring i den danske Lovgivning for at ratificere denne Konvention.

Jensen (Lillering): Det Forslag til Rigsdagsbeslutning, som vi her behandler, er jo ligesom det foregaaende en gammel Kending for Rigsdagen. Da vi i Januar Maaned 1925 første Gang behandlede og senere vedtog Forslag om at ratificere Konventionen om Børns Beskæftigelse ved Landbrugsarbejde, havde vi ikke troet, der skulde gaa saa lang Tid, inden dette Forslag blev vedtaget af den danske Rigsdag, og det maa derfor vække nogen Forbavselse, at dette Spørgsmaal nu 6 Aar efter fortsat behandles. Man kunde fristes til at spørge, om der i dette Forslag er nedlagt saa revolutionerende Bestemmelser, at Oppositionen nødvendigvis maa gaa saa stærkt derimod, som Tilfældet har været. Som den højtærede Socialminister allerede har nævnt, er det den vestjydske Skoleordning, der er Anledning til Modstanden mod denne Konvention. Naar man har læst den Skrivelse igennem, som er optrykt som Bilag 2 til Forslaget, og som indeholder det internationale Arbejdsbureaus Svar til det i 1925 nedsatte Udvalg angaaende den vestjydske Skoleordning, kan man ikke forstaa, at det skulde være nødvendigt fortsat at yde Modstand mod, at denne Konvention ratificeres. Ja, jeg kunde fristes til at sige, at jeg, selv om det i Fremtiden skulde vise sig, at denne Skoleordning ikke blev godkendt af det internationale Arbejdsbureau, ikke kan se, det vilde være nogen absolut national Ulykke, om Vestjylland skulde komme ind under den samme Skoleordning, som vi har i det øvrige Land. Men efter